

SUBMITTED BY
grafodil

ON
27.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Filmează ca profesioniștii

Acest atelier a fost pregătit de mine în cadrul unei tabere (Steven Spielfilm – Secretul firului roșu) organizată de Bibellesebund. El abordează tema filmului, începând de la ideea de bază și până la producție și postproducție.

Desigur, ar fi o iluzie să credem că, după acest atelier intitulat „Filmează ca profesioniștii”, ar rezulta cele mai profesionale filme. Profesioniștii joacă într-o cu totul altă ligă și folosesc echipamente foarte scumpe. Astfel, au la dispoziție posibilități pe care noi nu le avem. Totuși, este vorba despre câteva aspecte fundamentale la care trebuie să fii atent și care fac ca un film să pară ceva mai profesionist.

Preproducția

Preproducția poate fi descrisă cu succes drept „faza de planificare”. Această fază nu trebuie subestimată. Cu cât se investește mai mult în planificare, cu atât vor apărea mai puține surprize în faza de producție.

Ideea

La început stă întotdeauna ideea. Fără o idee, nu are niciun sens să vrei să produci un film. Este vorba despre a dezvolta o poveste bună, iar această poveste presupune o idee. Dar ce caracterizează o poveste bună? Iată câteva criterii în acest sens:

- Povestea trebuie să aibă un scop clar
- Ar trebui incluse momente de răsturnare de situație captivante
- Mesajul poveștii trebuie formulat clar

Ar trebui să se poată răspunde la următoarele întrebări:

- Care este intriga poveștii?
- Ce personaje apar în poveste? Cum sunt acestea? Ce relații există între personaje?
- Cum începe și cum se termină filmul?
- Care este mesajul filmului?
- Cum se dezvoltă tensiunea narativă?
- Care sunt momentele de cotitură dramatice din film (numite și „plot points”)?

Odată clarificate aceste întrebări, ar trebui redactat un scurt rezumat (un exposé) al poveștii.

Scenariu

Pe baza rezultatelor primei faze de planificare se redactează un scenariu. Un scenariu bun este redactat după o structură foarte strictă. Acesta cuprinde următoarele elemente.

Scena

Mai întâi se creează un titlu de scenă. Trebuie să se răspundă la următoarele întrebări:

- Scena se filmează în INTERIOR sau în EXTERIOR?
- UNDE se desfășoară scena?
- CÂND se desfășoară scena (de ex. ZIUA, NOAPTEA)?

Un titlu de scenă poate arăta, de exemplu, astfel:
INTERIOR – BAIE – SEARĂ

Ori de câte ori se produce o schimbare, de exemplu se filmează mai întâi în INTERIOR și apoi în EXTERIOR, se schimbă locația sau ora din zi, trebuie creată o nouă scenă.

Acțiunea

În primul rând, se așteaptă o acțiune. Se întâmplă ceva în scenă. Această descriere trebuie să fie scurtă și concisă. Detaliile importante care urmează să fie prezentate în film trebuie, desigur, să apară în acțiune. Toate detaliile trebuie să fie relevante pentru poveste.

Dacă o persoană apare pentru prima dată în poveste, aceasta se scrie cu MAJUSCULE.

Exemplu:
MONIKA se uită în oglindă. Este epuizată. Lacrimile îi curg pe obraji. MAMA ei intră pe ușă.

Dialogurile

Dialogurile trebuie să fie scurte. Dialogurile lungi pot părea plictisitoare. În scenariu, un dialog este structurat după cum urmează:

- Mai întâi apare vorbitorul, scris cu MAJUSCULE
- În rândul următor se specifică, între paranteze, modul în care se vorbește. De regulă, această parte poate fi omisă dacă sensul frazei și al dialogului este clar
- Apoi urmează dialogul, scris în mod normal, fără ghilimele de început și de sfârșit.

În scenariu, dialogurile sunt indentate începând de la stânga.

Exemplu:
MAMA (îngrijorată): Ce s-a întâmplat cu tine? Te pot ajuta cu ceva?

Indicații de regie și de cameră

Instrucțiunile de regie și de cameră nu au, de fapt, ce căuta în scenariu. Cu toate acestea, dacă o anumită scenă necesită un anumit cadru, poate fi uneori util să se menționeze acest lucru. În acest scop se utilizează următoarele abrevieri:

- T = Plan general
- N = Plan apropiat
- CU = Prim-plan
- POV = Punct de vedere

Nici tranzițiile între scene nu se notează în scenariu. Cu toate acestea, s-au impus

- FADE IN
- FADE OUT

s-au impus pentru începutul și sfârșitul filmului, respectiv pentru începutul și sfârșitul scenei.

Storyboard

Un storyboard este o altă modalitate de a planifica filmul. Aici sunt schițate scenele individuale. Acest lucru oferă o imagine de ansamblu asupra scenelor individuale și asupra desfășurării filmului.

Producția

Aparatul foto

Alegerea camerei „potrivite” nu este, de obicei, o alegere ușoară. Există o multitudine de opțiuni, iar fiecare cameră are avantajele și dezavantajele sale. Cel mai important criteriu în alegerea acesteia este, desigur, prețul. În timp ce unele camere video și modele DSLR sunt disponibile începând de la câteva sute de franci, camerele mai performante pot costa câteva mii sau chiar zeci de mii de franci și mai mult.

Iată câteva tipuri de camere și avantajele și dezavantajele lor:

Aparatul foto digital cu oglindă (DSLR)
sunt concepute, de fapt, pentru a realiza fotografii. Cu toate acestea, ele sunt utilizate din ce în ce mai mult și în producțiile cinematografice.

Înregistrarea sunetului

Pentru înregistrarea sunetului se utilizează fie microfoane încorporate în cameră, fie microfoane externe. La fel ca în cazul camerelor, există diferențe mari de calitate și în acest caz.

Textele rostite sunt adesea înregistrate cu un microfon direcțional. Pentru a putea apropia aceste microfoane de vorbitor, se utilizează brațe de microfon. O altă opțiune o reprezintă microfoanele mici, care se prind de haina vorbitorului.

Sunetul **de ambianță** (adică zgomotele de fond) ar trebui, de asemenea, înregistrat la fața locului. În acest scop se utilizează microfoane care, prin caracteristicile lor, oferă o gamă dinamică mai largă.

Poate fi util să înregistrați și să analizați la fața locului, timp de unul sau mai multe minute, doar sunetul din mediul înconjurător. Astfel, zgomotele de fond sunt identificate încă înainte de începerea producției propriu-zise.

Sisteme de stabilizare

Trepiedele fac parte din echipamentul de bază al oricărui cameraman. Mai ales în domeniul teleobiectivelor, acestea sunt indispensabile. În ceea ce privește trepiedele, totul depinde foarte mult de modul în care sunt utilizate. Trepiedele scumpe pot fi foarte robuste și pot suporta o sarcină de câteva kilograme. Capul trepiedului este un element decisiv. Trebuie să vă asigurați că mișcările de rotire (orizontale și verticale) se efectuează fluid. Tocmai la trepiedele ieftine, acesta este adesea cel mai mare neajuns.

Pentru filmările în mișcare se utilizează sisteme precum **Steadycam** sau **Glidecam**. Există sisteme care se poartă în mână și facilitează manevrarea camerei. Totuși, mai ales în cazul filmărilor de lungă durată sau al camerelor relativ grele, un sistem care se poartă pe șolduri și umeri este indispensabil.

Diferite tipuri de cadre

Un film se bazează pe diverse tipuri de cadre. Prin aceste cadre reușim să transmitem ceva spectatorului. Prin urmare, pentru fiecare tip de cadru ar trebui să ne întrebăm care este motivul. Adică, de ce aleg tocmai acest cadru? Iată câteva tipuri de cadre și scopul pe care îl urmăresc:

Planul general oferă spectatorului o imagine de ansamblu asupra scenei. Acesta prezintă protagoniștii în mediul în care se mișcă. O formă extremă a planului general se numește **super-plan general**. Acestea sunt filmate cu un unghi foarte larg, iar în acest cadru actorii par extrem de mici. Peisajul ocupă locul central.

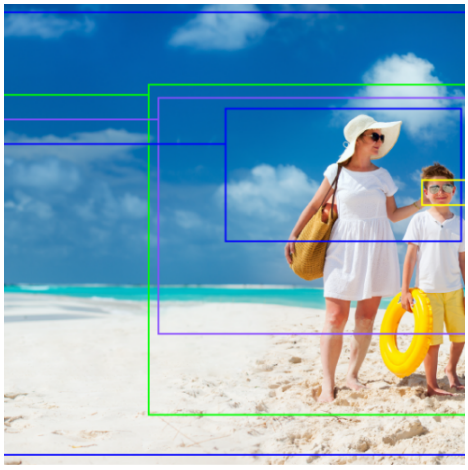
În planul **mediu**, protagoniștii sunt prezentați la mărime naturală. Acest plan îl implică mai mult pe spectator în acțiune. Aici accentul cade pe acțiunea din scenă.

Un cadru special se numește „**american**”. În acest caz, actorii sunt încadrați aproximativ până la genunchi.

În cadrul **„semi-aproximativ”**, gesturile pot fi redate bine. În cadrul **„aproximativ”**, în schimb, accentul se pune pe expresia facială.

În cadrul **de detaliu**, atenția este îndreptată către un anumit detaliu, de exemplu ochelarii de soare ai băiatului sau conținutul poșetei femeii.

În film se utilizează alternativ diferite tipuri de cadre. Acest lucru creează suspans. Mai jos este o imagine care ilustrează aceste diferite tipuri de cadre.

Perspectivele

Pe lângă dimensiunile cadrului, se utilizează și diferite perspective. Acestea depind de unghiul din care camera este îndreptată către obiect.

Cazul obișnuit este perspectiva **normală**. Filmarea se realizează la „înălțimea ochilor”. Această perspectivă este utilizată, de exemplu, în mod obișnuit în cadrul interviurilor.

În cazul **perspectivei de jos**, camera este îndreptată spre scenă de jos în sus. Aceasta poate exprima o anumită dominanță sau superioritate. Dar este posibil și contrariul, de exemplu atunci când oamenii dintr-o sală mare a unui aeroport privesc panoul de afișaj, iar acesta pare excesiv de mare. O formă extremă a perspectivei de jos este așa-numita perspectivă **de broască**.

În cazul **perspectivei de sus**, camera este îndreptată spre scenă de sus în jos. Aceasta poate exprima neputință sau singurătate. Dar din această perspectivă este posibilă și o vedere de ansamblu, de exemplu pentru a arăta un câmp de luptă. Forma extremă în acest caz este așa-numita **perspectivă de pasăre**.

Postproducția

Montajul video

Montajul video poate fi o activitate foarte laborioasă. Mai întâi ai nevoie de un program cu ajutorul căruia să poți edita clipurile realizate (de exemplu, Adobe Premiere, Final Cut Pro X, Magix Video Deluxe, Vegas etc.). Mai ales în cazul proiectelor mai mari, organizarea este foarte importantă. Dacă ați creat un scenariu, puteți aloca filmările scenelor respective în momentul importului. Totuși, sunt posibile și alte abordări. Începeți mai întâi cu o editare preliminară și perfecționați-o ulterior. În montajul profesional, cel mai des întâlnit tip de tăietură este tăietura bruscă. Folosește tranzițiile doar foarte rar.

Mixajul

În procesul de înregistrare, se acordă o atenție deosebită mixării textelor vorbitorilor într-un raport echilibrat cu ambianța sonoră. Designerii de sunet creează o nouă pistă master din aceste două componente. Pe aceasta se mixează apoi muzica de fundal și efectele sonore. Muzica poate avea un impact foarte mare. Ea dă tonul. Uită-te o dată la un film de acțiune fără muzică. Filmul își pierde tot impactul. Muzica contribuie la crearea tensiunii și transmite emoții.

Efecte și animații

Efectele și animațiile sunt, desigur, interesante, dar, de regulă, realizarea lor este foarte laborioasă. Cele mai simple sunt așa-numitele animații cu cadre cheie, în care un obiect (video, grafică etc.) este modificat în cronologie prin două puncte în ceea ce privește dimensiunea, poziția, rotația etc.

Sursa imaginii

- Imagine de copertă: René Graf
- Dimensiuni ale imaginilor: Fotolia

Weitere Informationen

Etichete
Film
Atelier
Pregătire
Producție
Creativ

Vârsta
13–16 ani

Număr de participanți
1–20

Biblia
Această informație lipsește.

Durată
Nu sunt disponibile date.

Teren / împrejurimi
În spații închise

Material
Multă muncă

Descărcare fișier
Nu există descărcări de fișiere

KI Generierter Inhalt
Conținut
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Durată
Teren / împrejurimi
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/filmeaza-ca-profesionistii